

 Svetovna premiera v glavnem tekmovalnem programu festivala v Benetkah 2009, kjer film prejme posebno nagrado **Dirige**. Toronto 2009. LIFF 2009: sekcija Predpremiere.

Zinos je lastnik restavracije v Hamburgu. Zadnje tase ga srepa puša na cedilu; njegovo dekle Nadine se je preselilo v **Frankfurt**, stalne stranke bojkotirajo spremenjen gurmanski jedilnik novega kuharja. Kot da to **ni** dovolj, ga dajejo **ne** boleline v križu. Stvari se za^{ne}jejo izboljševati, ko prenovljen kulinariⁿⁱ na^{rt} privabi novo, trendovsko klientelo, kar pa ne zaceli Zinosovega strtega srca, zato se odpravi po Nadine na Kitajsko, restavracijo pa prepusti v upravljanje svojemu prestopnikemu bratu Illiasu. Obe odlo^{itvi} se izka^{eta} za katastrofalni: Illias zakocka restavracijo, ki pade v roke nepremi^{niskemu} agentu sumljivega videza, Nadine pa ima novega ljubimca. ^e bi se Zinos in Illias nehala pri^{kati} in stopila skupaj, bi imela morda **ne** zadnjo mo^{nost}, da restavracijo dobita nazaj.

Dinami^{na} komedija o brezupno neorganiziranem **efu** restavracije in drugih pris^{no} prismuknjenih ekscentrikih, ki utripa v ritmu sodobne ve^{kulturne} Nem^{ije}.

Fatih Akin je bojkotiral **vicarsko** premiero filma Kuhinja za dušo in tako izrazil svoje nasprotovanje izidu referendumu, na katerem so se **vicarji** izrekli proti gradnji minaretov. V odprtem pismu je pojasnil, da je prepoved gradnje minaretov v nasprotju z njegovo **vero** v harmoni^{en} soobstoj ljudi. Kot potomec muslimanov, ki minaretov ne vidijo kot simbol politi^{nega} islama, ampak preprosto kot del arhitekturne celote svojih cerkva, se ^{utim} osebno prizadetega zaradi izida referendumu. In zato no^{em} potovati v **vicu**. Ta referendum je v nasprotju z mojo predstavo humanizma, strpnosti in prepri^{anja}, da mora biti soobstoj ljudi razli^{nih} ras, ver in kultur mogo^o.

Po vseh resnih filmih, ki sem jih posnel, sem bil popolnoma iz^{rpan} zaradi tega resnega sveta. **lelel** sem poskusiti z ne^{im} druga^{nim}, si zastaviti izziv. Hotel sem videti, ali lahko ljudi pripravim do smeha. **elim** postati dober re^{iser} in po mojem mnenju to pomeni, da si sposoben ustvarjati v razli^{nih} zvrsteh. Moram tvegati in se preizkusiti v vseh teh razli^{nih} stvareh.

Fatih Akin, re^{iser} in scenarist

portret avtorja

Fatih Akin se rodi leta 1973 v Nem^{iji} kot sin tur^{kih} priseljencev. V najstni^{kih} letih se veliko potika po ulicah in je celo ^{lan} neke hambur^{ke} tolpe mladoletnih prestopnikov. Med **tudijem** na umetnostni akademiji se pre^{ivlja} kot natarakar po raznih hambur^{kih} klubih. S celove^{ernim} filmskim prvencem Hitro in nebole^e (Kurz und schmerzlos, 1998), v katerega prelije nemalo svojih uli^{nih} izku^{enj}, hitro zaslovi kot vzhajajo^a zvezda mladega nem^{kega} filma. Status dodatno utrdi s filmom Solino (2002), v katerem se spet ukvarja s problematiko ekonomskih migrantov v Nem^{iji}. **ir^o** mednarodno slavo mu prinese Z glavo ob zid (Gegen die Wand, 2004), **ee** en film s sorodno tematiko, za katerega v Berlinu prejme zlatega medveda za najbolⁱ film in nagrado za najbol^o re^{ijo} na podelitvi nagrad Evropske filmske akademije. Kuhinja z dušo je njegov **esti** celove^{erni} film in prvi, v katerem se motiva imigrantov v Nem^{iji} loteva na bolj spro^{en} naⁱⁿ, celo v formi komedije.

kritike

Najnoveⁱ film Fatih Akina v originalu nosi naslov Soul Kitchen in ima dvojni pomen. To je ime restavracije oziroma je kar 'kuhinja z dušo', kar je tudi slovenski naslov filma, ali pa se ime nana^a na omenjeno glasbeno zvrst iz naslova. Nem^{ki} re^{iser} tur^{kega} rodu je **ee** enkrat potrdil, da ima izjemen posluh za 'male' ljudi, njihove tegobe, vsakdanje te^{avice} in medsebojne odnose in tudi tokrat mu je uspelo ustvariti nepretenciozen, a zabaven, duhovit in konec koncev preprost film, ki s pravo me^{anico} ^{ustev}, humorja, zabave, vsakodnevnih tegob in medsebojnih trenj ustvari pravo kuharsko 'me^{anico}', ki izjemno dobro tekne. Akin uspe^{no} zdruⁱ marginalce, ki so ve^{inoma} emigranti, in jih sooⁱ s nem^{ko} natan^{nostjo} in pravili, ki jih

uteleajo bankirji, nepremičninariji, dacarji ... Slastna filmska pojedina s šepcem humorja, malce drame in žustev. 24ur.com Preteklost in prihodnost prepleta tudi Fatih Akin v filmu Kuhinja z dušo, ki svet, v katerem nekdanji rejverji postajajo lastniki, analizira brez kritike, a z veliko humorja. Melita Zajc, Dnevnik Z zapleti nabitemu scenariju odlično uspeva obglirati z velikim številom likov, ne da bi se obenem porajal občutek, da je kdorkoli zgolj karikiran. Ko se naposled, v zadnjem kolutu filma, vsi konjki sestavljanke postavijo na svoja mesta, pride do izraza prijeten občutek tovarništva med skupino sanjačev, zgub in postopačev. Ta občutek med drugim tudi sporoča, da resnični dom ni nikakor na specifični državi, temveč preprosto okolje, v katerem se počuti najbolj domačno.